

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2021. gada 22. septembrī*

Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CHIC BARCELONA” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Lietā T-195/20

Sociedade da Água de Monchique, SA, Kaldaša de Monšike [*Caldas de Monchique*] (Portugāle), ko pārstāv *M. Osório de Castro*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, *I. Ribeiro da Cunha* un *J. Crespo Carrillo*, pārstāvji,

atbildētājs,

otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks –

Pere Ventura Vendrell, ar dzīvesvietu Santsadurni Danoja [*Sant Sadurni d'Anoia*] (Spānija),

par prasību par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 20. janvāra lēmumu lietā R 2524/2018-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Pere Ventura Vendrell* un *Sociedade da Água de Monchique*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *V. Tomljenoviča* [*V. Tomljenović*] (referente), tiesneši *F. Šalīns* [*F. Schalin*] un *P. Škvaržilova-Pelcla* [*P. Škvařilová-Pelzl*],

sekretāre: *A. Juhāsa-Tota* [*A. Juhász-Tóth*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 6. aprīlī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 25. septembrī,

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

pēc 2021. gada 15. marta tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2017. gada 25. jūlijā prasītāja, *Sociedade Água de Monchique, SA*, iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kas grozīta (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nīcas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “Bezalkoholiskie dzērieni; pudelēs pildīts dzeramais ūdens, minerālūdens (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņi (dzērieni)”.

4 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2017. gada 19. oktobra *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 2017/199.

5 2018. gada 17. janvārī *Pere Ventura Vendrell*, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 46. pantu, iesniedza iebildumu pret preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš šī sprieduma 3. punktā norādītajām precēm.

6 Iebildums it īpaši bija balstīts uz agrāku Eiropas Savienības vārdisku preču zīmi “CHIC BARCELONA”, kas 2017. gada 1. novembrī reģistrēta ar numuru 16980195 attiecībā uz 33. klasē ietilpstošajām precēm, kuras atbilst šādam aprakstam: “Alkoholiskie dzērieni, izņemot alu; vīns; dzirkstošie vīni; liķieri, spirtotie dzērieni; brendiji”.

7 Iebilduma pamatojumam tika izvirzīts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) paredzētais pamats.

8 Ar 2018. gada 29. oktobra lēmumu Iebildumu nodaļa iebildumu apmierināja daļā, kurā tas bija vērstas pret 32. klasē ietilpstošajiem “bezalkoholiskajiem dzērieniem”, kas aptverti ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi. Šajā ziņā tā tostarp norādīja, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajiem 32. klasē ietilpstošajiem “bezalkoholiskajiem dzērieniem” ir vājas pakāpes līdzība ar 33. klasē ietilpstošajiem “alkoholiskajiem dzērieniem, izņemot alu”, ko aptver agrāka preču zīme. Tātad attiecībā uz šīm precēm pastāvošas sajaukšanas iespēja.

- 9 Savukārt tā noraidīja iebildumu, pamatojoties uz sajaukšanas iespējas neesamību, daļā, kurā iebildums bija vērstš pret šādām 32. klasē ietilpstošajām, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām precēm: “pudelēs pildīts dzeramais ūdens, minerālūdens (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņi (dzērieni)”. Šajā ziņā Iebildumu nodaļa būtībā uzskatīja tostarp, ka šīs preces atšķiras no 33. klasē ietilpstošajām ar agrāko preču zīmi aptvertajām precēm. Runa esot par precēm, kurām ir atšķirīgs raksturs, funkcionālais uzdevums un izmantošana. Turklāt šīs preces tiek patērētas atšķirīgās situācijās, tās atbilstot atšķirīgiem cenu segmentiem, un tām neesot viena un tās pati komerciālā izcelsme.
- 10 2018. gada 19. decembrī *P. Ventura Vendrell*, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 66.–71. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu, lūdzot atcelt šo lēmumu daļā, kurā viņa iebildums ir noraidīts. Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *P. Ventura Vendrell* tostarp norādīja uz līdzības esamību starp 32. klasē ietilpstošajām precēm “pudelēs pildīts dzeramais ūdens, minerālūdens (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņi (dzērieni)”, kas aptvertas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, un 33. klasē ietilpstošajām ar agrāko preču zīmi aptvertajām precēm. Viņš uzskata, ka tārad esot jāsecina arī par sajaukšanas iespējas esamību attiecībā uz precēm, attiecībā uz kurām Iebildumu nodaļa ir noraidījusi iebildumu.
- 11 Ar 2020. gada 20. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome pilnībā apmierināja apelācijas sūdzību. Būtībā, pirmkārt, tā uzskatīja, ka pastāv vāja līdzības pakāpe starp 32. klasē ietilpstošajām precēm “pudelēs pildīts dzeramais ūdens, minerālūdens (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņi (dzērieni)”, kas aptvertas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, un ar agrāko preču zīmi aptvertajām 33. klasē ietilpstošajām precēm “alkoholiskiem dzērieni”. Otrkārt, Apelācijas padome uzskatīja, ka konfliktējošajām preču zīmēm ir augsta vizuālās, fonētiskās un konceptuālās līdzības pakāpe. Balstoties uz šiem diviem konstatējumiem, Apelācijas padome secināja, ka pastāv sajaukšanas iespēja Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta izpratnē, kas, tās ieskatā, esot piemērojams šajā lietā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Pēc tiesas sēdē notikušās daļējās atteikšanās no prasības prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 13 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atzīt prasību par pieņemamu;
  - piespriest lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus proporcionāli to prasījumiem.

Juridiskais pamatojums

Par EUIPO prasījumu pirmo daļu

- 14 Attiecībā uz *EUIPO* pirmo prasījumu (“atzīt prasību par pieņemamu”) ir jāsniedz šādi apsvērumi.

- 15 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru *EUIPO* nevar būt pienākums sistemātiski atbalstīt ikvienu apstrīdētu apelācijas padomes lēmumu vai obligāti noraidīt visas apelācijas sūdzības par šādu lēmumu (skat. spriedumu, 2019. gada 7. maijs, *mobile.de/EUIPO* (Automašīnas attēls uz uzgaļa), T-629/18, EU:T:2019:292, 18. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpat saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nekas *EUIPO* neliedz atbalstīt prasītāja[s] prasījumus vai arī aprobežoties ar to nodošanu Vispārējās tiesas ziņā, sniedzot tai visus argumentus, ko tas uzskata par atbilstošiem, lai Vispārējā tiesa gūtu skaidrību. Turpretim tas nedrīkst formulēt prasījumus par apelāciju padomes lēmumu atcelšanu vai grozīšanu jautājumā, kas nav izvirzīts prasības pieteikumā, vai izvirzīt pamatus, kuri nav minēti prasības pieteikumā (skat. spriedumu, 2020. gada 29. aprīlis, *Lidl Stiftung/EUIPO – Plásticos Hidrosolubles* (“green cycles”), T-78/19, nav publicēts, EU:T:2020:166, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 16 Šajā lietā *EUIPO* pirmais prasījums ir pieņemams, ciktāl tas un tā pamatojumam izvirzītie argumenti nepārsniedz prasītājas izvirzīto prasījumu un pamatu robežas.
- 17 Turklāt ir taisnība, kā izriet no prasītājas prasības pieteikumā izvirzīto argumentu un *EUIPO* atbilžu šajā ziņā aplūkošanas kopsakarā, ka lietas dalībnieki ir vienisprātis par noteiktiem aspektiem, kas attiecas uz lietas būtību (skat. turpmāk šī sprieduma 37. un 38. punktu). Tāpat minētie aspekti, par kuriem lietas dalībnieki ir vienisprātis, var būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai (skat. zemāk šā sprieduma 79. punktu). Neraugoties uz šiem elementiem, prasība tomēr nav zaudējusi savu priekšmetu. Proti, Apelācijas padome, ņemot vērā lietas materiālus, apstrīdēto lēmumu nav nedz grozījusi, nedz atsaukusi. *EUIPO* nav pilnvaru nedz to darīt, nedz šajā ziņā dot norādījumus apelācijas padomēm, kuru neatkarība ir nostiprināta Regulas 2017/1001 166. panta 7. punktā. Tātad Vispārējā tiesa nav atbrīvota no pienākuma izvērtēt apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, ņemot vērā pieteikumā par lietas ierosināšanu izvirzītos pamatus, un joprojām ir jāpieņem nolēmums pēc būtības.

Par lietas būtību

- 18 Vispirms ir jākonstatē ka, ņemot vērā attiecīgā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu, proti, 2017. gada 25. jūliju, kas ir izšķirošs, nosakot piemērojamās materiālās tiesības, šo strīdu regulē Regulas Nr. 207/2009 materiāltiesiskās normas (skat. šajā nozīmē spriedumus, 2014. gada 8. maijs, *Bimbo/ITSB, C-591/12 P*, EU:C:2014:305, 12. punkts, un 2020. gada 18. jūnijs, *Primart/EUIPO, C-702/18 P*, EU:C:2020:489, 2. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 19 Tā kā šajā lietā piemērojamo materiāltiesisko normu formulējums, kas attiecīgi izriet no Regulas Nr. 207/2009 un Regulas 2017/1001, ir identisks, tam, ka lietas dalībnieki ir atsaukušies uz šīs pēdējās minētās regulas tiesību normām, šajā tiesvedībā nav nozīmes un to argumenti ir jāinterpretē kā tādi, kas ir balstīti uz atbilstošajām Regulas Nr. 207/2009 normām (spriedums, 2020. gada 5. oktobris, *nanoPET Pharma/EUIPO – Miltenyi Biotec* (“viscover”), T-264/19, nav publicēts, EU:T:2020:470, 23. punkts).
- 20 Prasības atbalstam prasītāja ir izvirzījusi vienu pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.
- 21 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieteikto preču zīmi neregistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv

iespēja maldināt sabiedrību [sabiedrībai pastāv sajaukšanas iespēja] tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme. Iespēja maldināt [sajaukšanas iespēja] ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi.

- 22 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no viena un tā paša uzņēmuma vai no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, ņemot vērā visus faktorus, kuriem ir nozīme konkrētajā lietā, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un aptverto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. spriedumu, 2003. gada 9. jūlijs, *Laboratorios RTB/ITSB – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, EU:T:2003:199, 30.–33. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 23 Gadījumā, kad agrākās preču zīmes aizsardzība attiecas uz visu Eiropas Savienību, ir jāņem vērā, kā konfliktējošās preču zīmes uztver attiecīgo preču vai pakalpojumu patērētājs šajā teritorijā. Tomēr ir jāatgādina, ka, lai atteiktu Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, pietiek, ka kādā Savienības daļā pastāv relatīvs atteikuma pamats Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 14. decembris, *Mast-Jägermeister/ITSB – Licorera Zacapaneca (“VENADO” ar rāmi u.c.)*, T-81/03, T-82/03 un T-103/03, EU:T:2006:397, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas mērķiem sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir vienlaicīgs konfliktējošo preču zīmju identiskums vai līdzība, kā arī ar tām aptverto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. spriedumu, 2009. gada 22. janvāris, *Commercy/ITSB – easyGroup IP Licensing (“easyHotel”)*, T-316/07, EU:T:2009:14, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par precēm, kuras ir prasības priekšmets

- 25 Pirmkārt, ir jāuzsver, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie 32. klasē ietilpstošie “bezalkoholiskie dzērieni” (skat. iepriekš šī sprieduma 3. punktu) neietilpst prasības priekšmetā. Šīs preces nav arī veidojušas apelācijas sūdzības priekšmetu procesā Apelācijas padomē. Tas tā ir tāpēc, ka, pirmkārt, attiecībā uz šīm precēm Iebildumu nodaļa apmierināja *Pere Ventura Vendrell* iebildumu, līdz ar to saskaņā ar Regulas 2017/1001 67. pantu, kas bija piemērojams viņa apelācijas sūdzības iesniegšanas Apelācijas padomē datumā, proti, 2018. gada 19. decembrī (skat. iepriekš 10. punktu), šī apelācijas sūdzība neattiecās uz šīm precēm. Saskaņā ar Regulas 2017/1001 67. pantu būtībā Apelācijas padomē var iesniegt apelācijas sūdzību par zemākas instances pieņemtu lēmumu tikai tad, ja ar šo lēmumu ir noraidīts iebildums vai pieteikums. Otrkārt, prasītāja Apelācijas padomē nav iesniegusi apelācijas sūdzību – pamata vai pretapelācijas sūdzību –, kas varētu paplašināt apelācijas tvērumu ne tikai attiecībā uz visām precēm, kas jau bija procesa Apelācijas padomē priekšmets saistībā ar *P. Ventura Vendrell* iesniegto apelācijas sūdzību. Turklāt ir jākonstatē, ka Iebildumu nodaļas lēmums ir kļuvis galīgs daļā, kurā šis lēmums attiecas uz 32. klasē ietilpstošajiem “bezalkoholiskajiem dzērieniem”, kas aptverti ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi (skat. iepriekš šī sprieduma 3. punktu).
- 26 Otrkārt, ir jāuzskata, ka Apelācijas padome, atsaucoties uz 33. klasē ietilpstošajām precēm, kuras ir jāsalīdzina ar 32. klasē ietilpstošajām precēm, ir domājusi visus iepriekš šī sprieduma 6. punktā minētos dzērienus, nevis tikai “alkoholiskos dzērienus, izņemot alu”.

- 27 Proti, kā izriet no *EUIPO* lietas materiāliem, otrs procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieks savā 2018. gada 19. decembra apelācijas sūdzībā ne tikai minēja “alkoholiskos dzērienus, izņemot alu”, bet uzstāja uz preču, kas aptvertas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, tostarp vīnu, salīdzinājumu. Šo faktu Apelācijas padome izklāstīja apstrīdētā lēmuma 7.punktā. Turklāt apstrīdētā lēmuma 23. punktā Apelācijas padome norādīja, ka tās ieskatā “ar frāzi “alkoholiskie dzērieni, izņemot alu”, agrākā preču zīme aizsargā ne vien preces ar augstu alkohola saturu, bet arī preces ar vāju alkohola koncentrāciju, kā, piemēram, sangrija, sidrs vai tādi alkoholisko un bezalkoholisko dzērienu maisījumi un kombinācijas kā vermuts ar sodas ūdeni, viskijs ar kolu vai pastis ar ūdeni”.
- 28 Tā, ar agrāko preču zīmi aptvertās preces, sauktas “spirtotie dzērieni; brendiji”, ir preces ar augstu alkohola saturu, savukārt preces, sauktas “vīns; dzirkstošie vīni; liķieri”, ir preces ar vāju alkohola saturu. Tātad apstrīdētā lēmuma pamatā esošā loģika bija balstīta uz uzskatu, ka “alkoholiskie dzērieni, izņemot alu”, ietilpst plašākā preču klāsta kategorijā, kurā tāpat un noteikti iekļaujamas preces “vīns; dzirkstošie vīni; liķieri; spirtotie dzērieni; brendiji”.
- 29 Turklāt tieši tā to saprot prasītāja un tā tas izriet no prasības pieteikuma 23. un 25. punkta.
- 30 Tāpat ir jāpiebilst, kā tika nospriests, ka no skaidra un nepārprotama 33. klases teksta izriet, ka tā ietver visus alkoholiskos dzērienus, izņemot tikai alu (skat. spriedumu, 2008. gada 18. jūnijs, *Coca-Cola/ITSB – San Polo* (“MEZZOPANE”), T-175/06, EU:T:2008:212, 74. punkts).
- 31 Līdz ar to skaidrības labad ir jānorāda, ka preces, kuras ietilpst šīs lietas prasības priekšmetā, ir, pirmkārt, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie un 32. klasē ietilpstošie dzērieni, saukti “pudelēs pildīts dzeramais ūdens, minerālūdens (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņi (dzērieni)”, un, otrkārt, visas iepriekš šī sprieduma 6. punktā minētās, ar agrāko preču zīmi aptvertās 33. klasē ietilpstošās preces (turpmāk tekstā kopā sauktas – “attiecīgās preces”).

Par konkrēto sabiedrības daļu un tās uzmanības līmeni

- 32 Saskaņā ar judikatūru, veicot sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu, ir jāņem vērā attiecīgās preču kategorijas samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs. Tāpat ir jāņem vērā fakts, ka vidusmēra patērētāja uzmanības līmenis var mainīties atkarībā no attiecīgo preču vai pakalpojumu kategorijas (skat. spriedumu, 2007. gada 13. februāris, *Mundipharma/ITSB – Altana Pharma* (“RESPICUR”), T-256/04, EU:T:2007:46, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Apstrīdētā lēmuma 17. punktā Apelācijas padome norādīja, ka ar agrāko preču zīmi aptvertās 33. klasē ietilpstošās preces ir paredzētas plašai sabiedrībai. Šī sabiedrība esot samērā informēta, uzmanīga un apdomīga. No apstrīdētā lēmuma 18. punkta izriet, ka Apelācijas padomes ieskatā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās 32. klasē ietilpstošās preces arī ir paredzētas plašai sabiedrībai. Attiecībā uz šīm precēm plaša sabiedrība to patērīna un iegādes laikā izrādot vismaz vidēju un parasti zemu uzmanības līmeni. Visbeidzot no apstrīdētā lēmuma 31. un 43. punkta netieši izriet, ka konkrētā sabiedrības daļa ir spāņu valodā runājoša sabiedrība un konkrētā teritorija ir Savienības teritorija.
- 34 Ir jāapstiprina šie Apelācijas padomes vērtējumi, kurus prasītāja turklāt nav apstrīdējusi.

Par preču salīdzinājumu

- 35 Apstrīdētā lēmuma 29. punktā Apelācijas padome norādīja, ka “tās izskatāmās apelācijas sūdzības priekšmetā ietilpstošajām apstrīdētajām precēm”, proti, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām 32. klasē ietilpstošajām precēm: “pudelēs pildīts dzeramais ūdens, minerālūdens (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņi (dzērieni)”, un ar agrāko preču zīmi aptvertajām 33. klasē ietilpstošām precēm: “alkoholiskie dzērieni, izņemot alu”, ir vāja līdzības pakāpe, atgādinot, ka šajā preču kategorijā tostarp ietvertas ar šo pašu preču zīmi aptvertās preces: “vīns; dzirkstošie vīni; liķieri; spirtotie dzērieni; brendiji” (skat. iepriekš šī sprieduma 26.–31. punktu).
- 36 Lai izdarītu apstrīdētā lēmuma 29. punktā izklāstīto secinājumu, Apelācijas padome vispirms apstiprināja, ka dzērieni, ko dēvē par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni, minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)” un dažas no precēm, uz kurām bija balstīts iebildums, proti, “alkoholiski dzērieni, izņemot alu”, ir lietošanai pārtikā paredzēti šķidrums. Šī iemesla dēļ tiem visiem esot vienāds raksturs (skat. apstrīdētā lēmuma 22. punktu). Turklāt Apelācijas padome uzskatīja, ka dažas no precēm, uz kurām attiecas frāze “alkoholiskie dzērieni, izņemot alu”, daļēji ir preces, kas tiek izmantotas slāpju remdēšanai un kuras tātad zināmā mērā ir konkurējošas (skat. apstrīdētā lēmuma 23. punktu). Tāpat Apelācijas padome uzskatīja, ka apstākļi, ka attiecīgās preces ir ar alkoholu vai bez, lai gan tam ir nozīme, nevar tikt uzskatīts par izšķirošu, lai noteiktu, vai konkrētās sabiedrības daļas uztverē attiecīgajām precēm var būt identiska vai saistīta komerciāla izcelsme (skat. apstrīdētā lēmuma 25. punktu). Protams, ar agrāko preču zīmi aptvertie alkoholiskie dzērieni parasti tiek patērēti īpašos gadījumos un sociālos vai ģimenes pasākumos, savukārt minerālūdens un pudelēs pildīts dzeramais ūdens lielam personu skaitam esot ikdienas patēriņa prece. Tomēr šis apstākļi nenozīmē, ka pastāv jebkāda “veida līdzība” starp attiecīgajām precēm (skat. apstrīdētā lēmuma 26. punktu). Visbeidzot, Apelācijas padome uzskatīja, ka, pat ja vidusmēra patērētājs pievērš uzmanību atšķirībai starp ūdeni un alkoholiskajiem dzērieniem (tostarp dzērieniem ar vāju alkohola koncentrāciju), Vispārējā tiesa jau esot nospriedusi, ka šīs atšķirības nav pietiekamas, lai izslēgtu, ka starp alkoholiskajiem dzērieniem un minerālūdeņiem un pudelēs pildītu dzeramo ūdeni pastāv vāja līdzības pakāpe. Šajā ziņā Apelācijas padome atsaucas uz 2005. gada 9. marta sprieduma *Osotspa/ITSB – Distribution & Marketing* (“Hai”) (T-33/03, EU:T:2005:89) 46. punktu un uz 2011. gada 5. oktobra sprieduma *Cooperativa Vitivinícola Arousana/ITSB – Sotelo Ares* (“ROSALIA DE CASTRO”) (T-421/10, nav publicēts, EU:T:2011:565) 31. un 32. punktu (skat. apstrīdētā lēmuma 27. punktu).
- 37 Prasītāja uzskata, ka šie Apelācijas padomes vērtējumi ir kļūdaini. Tā norāda, ka preču, kas aptvertas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, no vienas puses, un ar agrāko preču zīmi aptverto alkoholisko dzērienu, no otras puses, raksturs atšķiras ar alkohola esamību un neesamību to sastāvā, kā arī ar to pamatsastāvdaļām, ražošanas veidu, krāsu, smaržu un garšu. Pretēji Apelācijas padomes nostājai prasītāja uzskata, ka šie jautājumi konkrētajam patērētājam ir svarīgāki pār iespējamiem kopīgiem funkcionālajiem uzdevumiem un izmantošanas metodēm. Attiecībā uz ūdeni un bezalkoholisko dzērienu funkcionālo uzdevumu un izmantošanu prasītāja uzskata, ka alkoholisko dzērienu – pat ar vāju alkohola saturu – patēriņš neizslēdz bezalkoholisko dzērienu (ūdens) patēriņu un otrādi, bet kāda no šiem dzērieniem patēriņš ne vienmēr nozīmē arī otra patēriņu. Turklāt alkoholiskie dzērieni – pat ar vāju alkohola saturu – parasti ir domāti baudīšanai, nevis slāpju remdēšanai, vēl jo mazāk – cilvēka veselības uzturēšanai, savukārt bezalkoholiskie dzērieni, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, parasti, vai minerālūdens un gāzētā ūdens gadījumā pat ekskluzīvi, ir domāti slāpju

remdēšanai un cilvēka veselības uzturēšanai. Proti, patērētājs ūdeni patērē arvien vairāk ne tikai tāpēc, lai remdētu slāpes, bet arī moto “veselā miesā vesels gars” ietekmē. Visbeidzot, prasītājas ieskatā attiecīgajām precēm neesot nedz papildinošs, nedz konkurējošs raksturs.

- 38 EUIPO piekrīt prasītājas viedoklim un uzskata, ka attiecīgās preces ir atšķirīgas. Šajā ziņā EUIPO piekrīt, ka 2011. gada 5. oktobra sprieduma “ROSALIA DE CASTRO” (T-421/10, nav publicēts, EU:T:2011:565) 31. un 32. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka alkoholiskajiem dzērieniem un minerālūdeņiem un pudelēs pildītajam dzeramajam ūdenim ir vāja līdzības pakāpe. Taču 2018. gada 4. oktobra sprieduma *Asolo/EUIPO – Red Bull* (“FLÜGEL”) (T-150/17, EU:T:2018:641), 77.–85. punktā Vispārējā tiesa esot atkāpusies no šī vērtējuma. Tāpat 2019. gada 21. janvāra lēmumā R 1720/2017 G EUIPO Paplašinātā apelācijas padome esot lēmusi, ka 32. klasē ietilpstošās preces “minerālūdeņi un gāzētie ūdeņi; bezalkoholiskie dzērieni, dzērieni uz augļu bāzes un augļu sulas” neesot līdzīgas 33. klasē ietilpstošajai “vodka[i]”.
- 39 Iesākumā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi nozīmīgie faktori, kas raksturo saikni starp tiem. Šie faktori it īpaši ietver to raksturu, funkcionālo uzdevumu, izmantošanu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu. Var tikt ņemti vērā tādi citi faktori kā attiecīgo preču izplatīšanas kanāli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *El Corte Inglés /ITSB – Bolaños Sabri* (“PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”), T-443/05, EU:T:2007:219, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 40 Pirmkārt, tāpat kā to apgalvo prasītāja, ir jākonstatē, ka tāpēc, ka preču, ko dēvē par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)” un kas aptvertas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, sastāvā nav alkohola, to raksturs atšķiras no visu ar agrāko preču zīmi aptvertu preču rakstura.
- 41 Jau ir ticis nospriests, ka alkohola esamību vai neesamību dzēriena sastāvā visa Savienības plašā sabiedrība uztver kā būtisku attiecīgo dzērienu rakstura atšķirību. Savienības plašā sabiedrība ir uzmanīga un nošķir dzērienus, kuru sastāvā ir alkohols, no bezalkoholiskajiem dzērieniem pat tad, kad tā izvēlas dzērienu atkarībā no savām konkrētā brīža vēlmēm (spriedums, 2019. gada 12. decembris, *Super bock group/EUIPO – Agus* (“Crystal”), T-648/18, nav publicēts, EU:T:2019:857, 32. punkts).
- 42 Tāpat ir ticis nospriests, ka alkoholisko un bezalkoholisko dzērienu nošķiršana ir nepieciešama, jo daži patērētāji nevēlas vai nevar lietot alkoholu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 15. februāris, *Lidl Stiftung/ITSB – REWE-Zentral* (“LINDENHOF”), T-296/02, EU:T:2005:49, 54. punktu; 2008. gada 18. jūnijs, *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, 79.–81. punktu, un 2018. gada 4. oktobris, *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, 82. punktu). Protams, šie pēdējie vērtējumi ir veikti saistībā ar Vācijas un Austrijas patērētājiem (spriedumi, 2005. gada 15. februāris, *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 45. punkts; 2008. gada 18. jūnijs, *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, 21. punkts, un 2018. gada 4. oktobris, *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, 69. punkts). Tomēr ir jākonstatē, ka neviens elements neļauj secināt, ka šo vērtējumu nevarētu attiecināt arī uz spāņu valodā runājošu vidusmēra patērētāju, kuram arī ir pieredze un piemīt uzmanība, nošķirot ar agrāko preču zīmi aptvertos alkoholiskos dzērienus un ar agrāko preču zīmi aptvertās preces “pudelēs pildīts dzeramais ūdens; minerālūdens (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņi (dzērieni)”. Proti, pirmām kārtām, lielākajai daļai patērētāju, vai tie būtu spāņu valodā runājoši vai Savienības patērētāji kopumā, alkohola lietošana atkarībā no patērētā daudzuma var izraisīt reibuma stāvokli, kas var izpausties kā dažu refleksu vai modrības stāvokļa mazināšanās. Tā var izraisīt motorikas prasmju traucējumus (līdzsvara un runas problēmas), kā arī redzes lauka samazināšanos un grūtības attālumu

novērtēšanā, kas var izrādīties svarīgi ikdienas dzīvē, it īpaši, ja patērētājiem ir nodoms veikt īpašu darbību, kurai vajadzīgs noteikts uzmanības līmenis, piemēram, transportlīdzekļa vadīšana. Tomēr alkohola lietošanas sekas nav raksturīgas pudelēs pildīta dzeramā ūdens vai minerālūdeņu lietošanai. Otrām kārtām, ievērojamai spāņu valodā runājošai sabiedrības daļai – vai Savienības patērētājiem kopumā – alkohola lietošana var izraisīt nopietnas veselības problēmas.

- 43 Otrkārt, kā pamatoti norāda arī prasītāja, attiecīgo preču funkcionālais uzdevums un izmantošana ir atšķirīgi. Vispirms, alkoholiskie dzērieni, tostarp dzērieni ar vāju alkohola saturu, parasti ir domāti baudīšanai, nevis slāpju remdēšanai. Turklāt tādu alkoholisko dzērienu, kādi ir aptverti ar agrāko preču zīmi, lietošana neatbilst vitālai vajadzībai un var pat kaitēt veselībai. Tāpat arī, kā pamatoti norādīja prasītāja, ar agrāko preču zīmi aptvertie alkoholiskie dzērieni, pat tie, kuriem ir vājš alkohola saturs, parasti nav tik viegli un ir ievērojami dārgāki par dzērieniem, ko dēvē par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)”. Visbeidzot, ļoti daudzi ar agrāko preču zīmi aptvertie dzērieni tiek lietoti īpašos gadījumos, nevis ikdienā.
- 44 Savukārt ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie dzērieni, ko dēvē par “pudelēs pildītu ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)”, tostarp ir paredzēti slāpju remdēšanai (pirmkārt, attiecībā uz dzirkstošajiem vīniem, un, otrkārt, minerālūdeņiem, gāzētajiem ūdeņiem un citiem bezalkoholiskajiem dzērieniem, skat. spriedumu, 2005. gada 15. februāris, “LINDENHOF”, T-296/02, EU:T:2005:49, 55. punktu). Ūdens lietošana atbilst vitālai vajadzībai, un tā patērētājiem vairākas reizes dienā ir primāra vajadzība (skat. arī apstrīdētā lēmuma 27. punktu). Minerālūdeņi ir tikai ūdeņu kategorijas apakškategorija. Runa ir par ikdienas patēriņa precēm.
- 45 Treškārt, starp attiecīgās preces nav savstarpēji papildinošas.
- 46 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru papildinošas preces vai pakalpojumi ir tādi, starp kuriem pastāv cieša saikne tādā ziņā, ka viens no tiem ir nepieciešams vai būtisks otra lietošanai, un no tā izriet, ka patērētāji var uzskatīt, ka par šo preču ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu ir atbildīgs viens un tas pats uzņēmums (spriedumi, 2005. gada 1. marts, *Sergio Rossi /ITSB – Sissi Rossi* (“SISSI ROSSI”), T-169/03, EU:T:2005:72, 60. punkts, un 2007. gada 11. jūlijs, “PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”, T-443/05, EU:T:2007:219, 48. punkts; skat. arī spriedumu, 2009. gada 22. janvāris, *easyHotel*, T-316/07, EU:T:2009:14, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Taču attiecīgās preces nav cieši saistītas tādā ziņā, ka vienas preces iegāde ir nepieciešama vai svarīga otras lietošanai. Proti, nevar tikt uzskatīts, ka pircējam, kas iegādājas kādu no 32. klasē ietilpstošajām ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām precēm, ko dēvē par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)”, būtu obligāti jāiegādājas kāda no 33. klasē ietilpstošajām precēm ar agrāko preču zīmi aptvertajām precēm un otrādi (pirmkārt, attiecībā uz vīniem un, otrkārt, uz minerālūdeņiem, gāzētajiem ūdeņiem un citiem bezalkoholiskajiem dzērieniem, skat. spriedumu, 2008. gada 18. jūnijs, *MEZZOPANE*, T-175/06, EU:T:2008:212, 84. punkts).
- 48 Protams, no apstrīdētā lēmuma 28. punkta izriet, ka “dzērienus ar stiprāku alkohola saturu” varētu “kombinēt ar ūdeni [...] slāpju remdēšanai vai šķidruma uzņemšanai”. Tomēr Apelācijas padomes ieskatā “fakts, ka ūdens [ir] dabā tieši iegūts produkts un ka alkoholiskie dzērieni tiek pārstrādāti to izstrādes nolūkos, nenozīmē to, ka sabiedrība nevar uzskatīt, ka to komerciālā izcelsme [ir] tā pati vai ka starp tiem pastāv ekonomiska saikne”. Šādā veidā argumentējot un ņemot vērā apstrīdētā

lēmuma 19. punktā norādītos elementus, proti, faktu, ka Apelācijas padome tostarp vēlējās piemērot judikatūrā izstrādāto “papildinošo” kritēriju, ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 28. punktā tā ir centusies pierādīt, ka, ņemot vērā, ka ar agrāko preču zīmi aptvertos alkoholiskos dzērienus, izņemot alu, no vienas puses, ir iespējams jaukt kopā ar minerālūdeņiem, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, no otras puses, starp šīm precēm ir papildinošas attiecības, proti, tām ir “vāja līdzības pakāpe” (skat. apstrīdētā lēmuma 29. punktu).

- 49 Tomēr šajā lietā šai argumentācijai nevar piekrist.
- 50 Proti, pirmkārt, tāda papildināmības jēdziena izpratne, kas attiecas tikai uz iespēju jaukt kopā alkoholiskos dzērienus ar minerālūdeņiem, ir grūti savienojama ar papildināmības jēdzienu, kāds izriet no šī sprieduma 46. punktā minētās judikatūras.
- 51 Papildināmības jēdziens neattiecas tikai uz iespēju jaukt kopā preces, bet tas attiecas uz iepriekš šī sprieduma 46. punktā definēto “ciešo saikni”. Šī “ciešā saikne” ir jāsaprot tādējādi, ka viena no precēm ir vajadzīga vai būtiska otras izmantošanai (spriedums, 2005. gada 1. marts, *SISSI ROSSI*, T-169/03, EU:T:2005:72, 60. punkts).
- 52 Taču nevar uzskatīt, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptverto un 32. klasē ietilpstošo preču iegāde vai patēriņš ir nepieciešams ar agrāko preču zīmi aptverto 33. klasē ietilpstošo alkoholiskos dzērienu iegādei un patēriņam un otrādi. Tāpat nevar konstatēt, ka minēto 32. klasē ietilpstošo preču patēriņš ir nozīmīgs ar agrāko preču zīmi aptverto un 33. klasē ietilpstošo alkoholisko dzērienus patēriņam.
- 53 Otrkārt un katrā ziņā neapšaubāmi, ir taisnība, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie 32. klasē ietilpstošie dzērieni, saukti par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)” bieži var tikt jaukti kopā ar ļoti daudziem ar agrāko preču zīmi aptvertajiem 33. klasē ietilpstošajiem dzērieniem. Patiesībā daudzi alkoholiskie un bezalkoholiskie dzērieni parasti tiek jaukti kopā, patērēti vai pat tirgoti kopā vai nu vienās un tajās pašās tirdzniecības vietās, vai kā iepriekš sajaukti alkoholiskie dzērieni.
- 54 Tomēr šāda iespēja nenovērš starp attiecīgajām precēm esošo atšķirību, ko rada alkohola esamība vai neesamība attiecīgo preču sastāvā. Turklāt uzskatīt, ka šīs preces būtu kvalificējas kā līdzīgas tāpēc vien, ka tās var tikt jauktas kopā un šādi patērētas, lai gan tās nav paredzētas, lai tiktu patērētas vienos un tajos pašos apstākļos, vienā un tajā pašā noskaņojumā, nedz attiecīgā gadījumā vienas un tās pašas kategorijas patērētāju lietošanai, radītu ievērojamu skaitu preču, kuras varētu tikt kvalificētas kā vienas vienīgas kategorijas “dzērieni” Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā (spriedumi, 2005. gada 15. februāris, *LINDENHOF*, T-296/02, EU:T:2005:49, 57. punkts, un 2018. gada 4. oktobris, *FLÜGEL*, T-150/17, EU:T:2018:641, 80. punkts).
- 55 Visbeidzot, tā kā apstrīdētā lēmuma 23. punktā Apelācijas padome atgādināja pastis esamību, tomēr šajā ziņā neizdarot precīzus secinājumus, ir jānorāda uz šādiem elementiem. Protams, pastis pirms lietošanas noteikti tiek sajaukts ar ūdeni. Tomēr šo dzērienu parasti nejauc ar minerālūdeni (gāzēto ūdeni), bet gan ar krāna ūdeni. Tomēr prasītāja nav norādījusi, ka tā vēlas reģistrācijai pieteikto preču zīmi reģistrēt attiecībā uz krāna ūdeni. Turklāt tas tā ir attiecībā uz raki un absintu, jo šie dzērieni principā pirms lietošanas tiek sajaukti ar krāna ūdeni. Tātad nevar uzskatīt, ka pastis un ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie ūdeņi ir papildinoši.

- 56 Ceturtkārt, saistībā ar attiecīgo preču konkurējošo raksturu ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, lai preces varētu uzskatīt par konkurējošām, tām ir jābūt savstarpēji aizstājamām (skat. spriedumu, 2017. gada 17. februāris, *Hernández Zamora/EUIPO – Rosen Tantau* (“Paloma”), T-369/15, nav publicēts, EU:T:2017:106, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Taču, pirmkārt, alkohola, no kura [lietošanas] lielākā daļa patērētāju izvēlās veselības apsvērumu dēļ un kurš rada arī garšas dažādību, esamības vai neesamības dēļ radītā atšķirība neļauj secināt, ka spāņu valodā runājošs vidusmēra patērētājs uzskatīs attiecīgās preces par savstarpēji aizstājamām. Faktiski alkohola esamības vai neesamības radītā atšķirība un garšas dažādība parasti izraisa to, ka spāņu valodā runājošs vidusmēra patērētājs, kurš vēlas iegādāties minerālūdeni, šo precī nesalīdzinās ar attiecīgi 33. klasē ietilpstošajiem dzērieniem. Viņš iegādāsies vai nu minerālūdeni, vai kādu no šiem alkoholiskajiem dzērieniem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2008. gada 18. jūnijs, “MEZZOPANE”, T-175/06, EU:T:2008:212, 85. punkts).
- 58 Šo pēdējo vērtējumu apstiprina judikatūra, kas izriet no 2005. gada 15. februāra sprieduma “LINDENHOF” (T-296/02, EU:T:2005:49), saskaņā ar kuru dzirkstošos vīnus un bezalkoholiskos dzērienus nevar uzskatīt par konkurējošām precēm, jo dzirkstošie vīni nav tipisks dzēriens, lai aizstātu 32. klasē ietilpstošos bezalkoholiskos dzērienus, kurus dēvē šādi: “alus; dzērienu maisījumi, kuru sastāvā ir alus, minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; augļu dzērieni un augļu sulas, dārzeņu sulas; sīrupi un citas sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai; dzērieni uz piena sūkalu bāzes [...]” (spriedums, 2005. gada 15. februāris, “LINDENHOF”, T-296/02, EU:T:2005:49, 2. un 56. punkts).
- 59 Visbeidzot, tajā pašā judikatūrā ir norādīts, ka Vācijas vidusmēra patērētājs uzskata par ierastu un tādējādi sagaida, lai dzirkstošos vīnus, no vienas puses, un dzērienus ar nosaukumu “minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni, augļu dzērieni un augļu sulas”, no otras puses, ražotu atšķirīgi uzņēmumi (spriedums, 2005. gada 15. februāris, “LINDENHOF”, T-296/02, EU:T:2005:49, 51. punkts). Vispārējā tiesa ir piebildusi, ka it īpaši dzirkstošos vīnus un minētos dzērienus nevar uzskatīt par ietilpstošiem vienā dzērienu grupā, pat ne kā viena vispārīga dzērienu, kuriem var būt kopīga komerciāla izcelsme, klāsta sastāvdaļu (spriedums, 2005. gada 15. februāris, “LINDENHOF”, T-296/02, EU:T:2005:49, 51. punkts).
- 60 Šis pēdējais vērtējums var tikt transponēts šīs lietas kontekstā. Proti, spāņu valodā runājošs vidusmēra patērētājs – un turklāt jebkurš Savienības vidusmēra patērētājs – saskarē ar minerālūdeni, gāzētu vai negāzētu ūdeni, no vienas puses, un ar agrāko preču zīmi aptvertu alkoholisko dzērienu, no otras puses, nesagaida, ka šiem dzērieniem ir viena un tā pati komerciālā izcelsme.
- 61 Otrkārt, ir jākonstatē, ka cena var izšķiroši ietekmēt jautājumu par produktu savstarpējo aizstājamību.
- 62 Tā, ir ticis nospriests, ka, ņemot vērā lielo vīnu kvalitātes un tādējādi cenu atšķirību, noteicošās konkurences attiecības starp alu, kas ir populārs un plaši lietots dzēriens, un vīnu ir jānosaka, balstoties uz plašai sabiedrībai vispieejamākajiem vīniem, kas parasti ir visvieglākie un lētākie (spriedumi, 1983. gada 12. jūlijs, Komisija/Apvienotā Karaliste, 170/78, EU:C:1983:202, 8. punkts; 1987. gada 9. jūlijs, Komisija/Belģija, 356/85, EU:C:1987:353, 10. punkts, un 1999. gada 17. jūnijs, *Socridis*, C-166/98, EU:C:1999:316, 18. punkts).

- 63 Tas pats attiecas arī uz aplūkotajām precēm. Proti, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie 32. klasē ietilpstošie dzērieni, dēvēti par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)”, parasti ir daudz lētāki nekā ar agrāko preču zīmi aptvertās 33. klasē ietilpstošās preces, dēvētas par “alkoholiskajiem dzērieniem, izņemot alu; vīnu, dzirkstošajiem vīniem, liķieriem, spirtotajiem dzērieniem; brendijiem”. Lai gan ir piemērojama iepriekš šī sprieduma 62. punktā izklāstītā Tiesas argumentācija, jāsecina, ka cenas ziņā aplūkotās preces nav savstarpēji aizstājamas.
- 64 Ir jāsecina, ka attiecīgajām precēm nav konkurējošs raksturs.
- 65 Piektkārt, runājot par attiecīgo preču izplatīšanas kanāliem, ir jānorāda, ka fakts, ka šīs preces var tikt pārdotas “vienās un tajās pašās tirdzniecības vietās, ko Apelācijas padome norādījusi apstrīdētā lēmuma 24 punktā, neļauj pamatot tās secinājumu, saskaņā ar kuru minētās preces esot nedaudz līdzīgas.
- 66 Vispārējai tiesai jau ir bijis jālemj par 32. un 33. klasē ietilpstošo preču izplatīšanas kanāliem kā faktoru, kas jāņem vērā, novērtējot šo preču līdzības pakāpi.
- 67 Tā, ir ticis konstatēts, ka 32. un 33. klasē ietilpstošajām precēm parasti ir plašs noieta tīkls – no lielveikalu pārtikas preču nodaļām līdz bāriem un kafējnīcām (spriedums, 2005. gada 9. marts, “Hai”, T-33/03, EU:T:2005:89, 44. punkts). Pamatojoties uz šo konstatējumu, Vispārējā tiesa secināja, ka 33. klasē ietilpstošās preces šajā ziņā ir saistītas ar 32. klasē ietilpstošajām precēm, [kuras] ir uzskatāmas par “līdzīgām” (spriedums, 2005. gada 9. marts, “Hai”, T-33/03, EU:T:2005:89, 46. punkts).
- 68 Turklāt 2008. gada 18. jūnija sprieduma “MEZZOPANE” (T-175/06, EU:T:2008:212) 82. punktā Vispārējā tiesa būtībā norādīja, ka vīni ir “alkoholiskie dzērieni” un kā tādi tie ir skaidri nošķirami no “bezalkoholiskajiem dzērieniem” gan veikalos, gan dzērienu kartēs un ka vidusmēra patērētājs ir pieradis pie nošķiruma starp alkoholiskajiem un bezalkoholiskajiem dzērieniem. Noslēgumā Vispārējā tiesa atzina, ka vīns un bezalkoholiskie dzērieni ir uzskatāmi par tādiem, kas “nav līdzīgi”.
- 69 Visbeidzot, Vispārējā tiesa 2011. gada 5. oktobra spriedumā “ROSALIA DE CASTRO” (T-421/10, nav publicēts, EU:T:2011:565), vienlaikus atgādinot iepriekš šī sprieduma 67 punktā minētajā judikatūrā izdarīto konstatējumu, proti, ka bezalkoholiskie dzērieni bieži tiek tirgoti un patērēti kopā ar alkoholiskajiem dzērieniem un ka tiem parasti ir plašs noieta tīkls – no lielveikalu pārtikas preču nodaļām līdz bāriem un kafējnīcām –, tomēr uzsvēra, ka minētajiem dzērieniem ir arī atšķirīgas īpašības. Vispārējā tiesa arī norādīja, ka alkoholiskos dzērienus parasti patērē īpašos gadījumos un svētkos, savukārt ūdeni un bezalkoholiskos dzērienus lieto ikdienā. Turklāt tā uzsvēra, ka ūdens lietošana atbilst vitālai vajadzībai un ka vidusmēra patērētājs, kas uzskatāms par samērā informētu, uzmanīgu un apdomīgu, zina par šo nošķirumu starp alkoholiskajiem un bezalkoholiskajiem dzērieniem, kas turklāt ir vajadzīgs tādēļ, ka daži patērētāji nevēlas vai pat nevar lietot alkoholu. Ņemot vērā šos elementus, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka starp šo divu preču veidiem esošā līdzība nevar tikt uzskatīta kā “vāja” (spriedums, 2011. gada 5. oktobris, “ROSALIA DE CASTRO”, T-421/10, nav publicēts, EU:T:2011:565, 31. un 32. punkts).
- 70 Ņemot vērā dažādās atbildes, kas Vispārējās tiesas judikatūrā sniegtas, piemērojot kritēriju saistībā ar izplatīšanas kanāliem, šī sprieduma mērķiem ir jāsecina, ka, pretēji tam, kas izriet no 2005. gada 9. marta sprieduma “Hai” (T-33/03, EU:T:2005:89) 44. punkta un 2011. gada 5. oktobra sprieduma “ROSALIA DE CASTRO” (T-421/10, nav publicēts, EU:T:2011:565) 32. punkta, tas vien, ka 32. un

33. klasē ietilpstošās preces ir uzskatāmas par tādām, kurām parasti ir plašs noieta tīkls –no lielveikalu pārtikas preču nodaļām līdz bāriem un kafējnīcām –, pats par sevi nav pietiekami, lai uzskatītu, ka 32. un 33. klasē ietilpstošās preces ir jāuzskata par nedaudz līdzīgām vai pat līdzīgām.
- 71 Proti, un kā faktiski izriet no judikatūras, kas attīstīta attiecībā uz kritēriju saistībā ar izplatīšanas kanāliem krietni pirms 2005. gada 9. marta sprieduma “Hai” (T-33/03, EU:T:2005:89) un 2011. gada 5. oktobra sprieduma, “ROSALIA DE CASTRO” (T-421/10, nav publicēts, EU:T:2011:565) pasludināšanas, faktam, ka attiecīgās preces var tikt pārdotas vienās un tajās pašās tirdzniecības vietās, kā, piemēram, universālveikalos vai lielveikalos, nav īpašas nozīmes, tāpēc ka šajās tirdzniecības vietās var būt ļoti atšķirīga rakstura preces, kurām patērētāji automātiski nepiedēvē vienu un to pašu izcelsmi (spriedums, 2004. gada 13. decembris, *El Corte Inglés/ITSB – Pucci* (“EMILIO PUCCI”), T-8/03, EU:T:2004:358, 43. punkts).
- 72 Tā kā šī judikatūra ir tikusi apstiprināta (spriedumi, 2010. gada 24. marts, *2nine/ITSB – Pacific Sunwear of California* (“nollie”), T-364/08, nav publicēts, EU:T:2010:115, 40. punkts, un 2015. gada 2. jūlijs, *BH Stores/ITSB – Alex Toys* (“ALEX”), T-657/13, EU:T:2015:449, 83. punkts), to var uzskatīt par iedibināto judikatūru.
- 73 Judikatūrā arī ir precizēts, ka tikai preču atrašanās vienā un tajā pašā šo veikalu preču nodaļā varētu būt norāde uz to līdzību (spriedums, 2017. gada 17. februāris, *Paloma*, T-369/15, nav publicēts, EU:T:2017:106, 28. punkts).
- 74 Visbeidzot ir jāatgādina, ka dzirkstošie vīni, no vienas puses, un dzērieni, kurus dēvē par “minerālūdeņiem un gāzētajiem ūdeņiem, un citiem bezalkoholiskajiem dzērieniem; augļu dzērieniem un augļu sulām”, no otras puses, tiek pārdoti blakus gan veikalos, gan dzērienu kartēs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 15. februāris, “LINDENHOF”, T-296/02, EU:T:2005:49, 50. punkts). Tas attiecas ne tikai uz dzirkstošajiem vīniem, par kuriem bija runa šī sprieduma pamatā esošajā lietā, bet arī uz visiem ar agrāko preču zīmi aptvertajiem alkoholiskajiem dzērieniem, par ko ir jautājums izskatāmajā lietā.
- 75 Turklāt, izņemot retus gadījumus, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie 32. klasē ietilpstošie dzērieni, dēvēti par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)” un ar agrāko preču zīmi aptvertās 33. klasē ietilpstošās preces, dēvētas par “alkoholiskajiem dzērieniem, izņemot alu; vīnu; dzirkstošajiem vīniem; liķieriem; spirtotajiem dzērieniem; brendijiem”, protams, tiek pārdoti blakus esošās lielveikalu nodaļās, bet ne vienās un tajās pašās šo lielveikalu nodaļās.
- 76 Visbeidzot, ciktāl Vispārējā tiesa ir atsaukusies uz bāriem un kafējnīcām (spriedumi, 2005. gada 9. marts, “Hai”, T-33/03, EU:T:2005:89, 44. punkts, un 2011. gada 5. oktobris, “ROSALIA DE CASTRO”, T-421/10, nav publicēts, EU:T:2011:565, 31. punkts), ir taisnība, ka šajās vietās un bieži vien pie tās pašas letes parasti tiek piedāvātas visas attiecīgās preces. Tomēr spāņu valodā runājošs patērētājs joprojām ņems vērā starp šīm preču kategorijām esošās atšķirības, it īpaši alkohola esamību vai neesamību, līdz ar to tas vien, ka tās tiek piedāvātas vienā un tajā pašā vietā, neatsver atšķirības starp šīm precēm.
- 77 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka pretēji tam, ko Apelācijas padome ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 29. punktā, ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertie 32. klasē ietilpstošie dzērieni, dēvēti par “pudelēs pildītu dzeramo ūdeni; minerālūdeni (kas nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), minerālūdeņiem (dzērieniem)”, nav nedaudz līdzīgi ar agrāko preču

zīmi aptvertajām 33. klasē ietilpstošajām precēm, dēvētām par “alkoholiskajiem dzērieniem, izņemot alu; vīniem; dzirkstošajiem vīniem, liķieriem, spirtotajiem dzērieniem; brendijiem”. Tieši pretēji – šīs preces ir jāuzskata par atšķirīgām.

- 78 Ņemot vērā iepriekš šī sprieduma 24. punktā norādīto, proti, noteikumu, saskaņā ar kuru būtībā ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču vai pakalpojumu identiskuma vai līdzības esamības pierādīšana ir *sine qua non* nosacījums sajaukšanas iespējas esamībai Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, apstrīdētajā lēmumā pieļautā kļūda vērtējumā ir pamats, lai apmierinātu prasītājas izvirzīto prasības pamatu.
- 79 Līdz ar to prasītājas izvirzītais pamats ir jāapmierina un tāvad apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, nepārbaudot, vai konfliktējošie apzīmējumi ir vai nav līdzīgi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 80 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā *EUIPO* spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas un *EUIPO* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospiež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 20. janvāra lēmumu lietā R 2524/2018-4.
- 2) *EUIPO* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 22. septembrī.

[Paraksti]